

naar der er 7 Medlemmer i et Sogneraad, skulle de 4 af dem stemme for Hartkornsskattens Forhøjelse. Jeg maa der tilstaa, at jeg ikke har været af den Mening, at man hidtil i Sogneraadene har kunnet gaa hen og beslutte en yderligere Ligning paa Hartkornet ved Hjælp af et Mindretal i Sogneraadet, og hvis dette er rigtigt, vil da denne Bestemmelse, at der skal være Flertal for en saadan Beslutning, ikke faa nogen virkelig Betydning. — Med Hensyn til Begrænsningen om, at der skal være mindst $\frac{2}{3}$ Stemmer afgivne for en saadan Beslutning, vil jeg henstille til det Udvalg, som vel kommer til at behandle denne Sag, at gøre en Beregning med bestemte Talstørrelser — saaledes at man regner med et Sogneraad henholdsvis med 7—8—9 Medlemmer, og anstille Undersøgelse om, hvilke Resultater man kan komme til ved at bringe Bestemmelsen om, at mindst de $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer skulde have stemt, til Anvendelse. Jeg er af den Mening, at i de fleste Tilfælde vil det ikke gøre nogen Forandring med Hensyn til det absolutte Flertal, som i Sætningen forud er fastslaaet; det vil komme ud paa det samme. Kun kan der af og til komme en Brøk af et Sogneraadmedlem til, og jeg ved ikke, hvor meget en saadan Brøk skal regnes, om man skal regne den for en hel, eller Brøken skal falde bort, i saa Fald faar den ingen som helst Betydning. — I hvert Fald er der ved denne § 20 aldeles ikke naaet til i effektiv Grad at forhindre yderligere Ligning paa Hartkornet i saadanne Kommuner, hvor Hartkornet nu maa siges at være overbebyrdet. Derimod lægger det ganske vist en Vanskelighed i Vejen for Ligning paa Hartkornet, hvor der slet ikke er nogen Anledning til at lægge saadanne Hindringer i Vejen derfor, nemlig hvor Hartkornsskatten er 6, 7, 8, 9 Kr., og hvor der altsaa er al Grund til uden Betænkelighed at stemme for en Forhøjelse af den nuværende Hartkornsskat.

Efter første Stykke i § 21, som angaar Udskrivning paa Hartkornet i Amtsråadskredsen til Amtsrepartitionsfondens Fornødenheder, maa denne ikke for Fremtiden i noget Aar overstige det Beløb, som denne Udskrivning gennemsnitlig har udgjort i de tre nærmest forudgaaende Aar. Hvis det nu ikke var saa, at det Beløb, der saa maatte mangle, skulde lignedes paa Sognekommunerne, saa at det til Slutning kunde vise sig, at det atter kom til at hvile ganske overvejende eller maaske i Virkeligheden fuldstændig paa Hartkor-

net, kunde man mené, at der i denne § 21 virkelig var sat en Begrænsning for Hartkornsskatterne. Men da Tilfældet er dette, at hvor der ikke direkte maa lignedes paa Hartkornet fra Amtets Side, skal der lignedes paa Sognene, og da man derefter ikke ved, hvad der vil ske ved de Beløb, som saaledes overføres som Byrde paa Sognene, der atter ligne den videre, eventuelt paa Hartkornet, er den Begrænsning i dette Forslag ikke tilstrækkelig. Kan man ikke stoppe Hartkornsskattningen i Sognene, hjælper det ikke, at man stopper den i Amterne, naar man dog tillader Amterne at ligne videre paa Sognene. Det tror jeg, enhver der er kendt med disse Forhold, vil tiltræde. — Derimod er Bestemmelsen om, at Udskrivningen ikke i noget Aar maa overskride det Beløb, som den gennemsnitlig har udgjort i de tre nærmest forudgaaende Aar, af en betænkelig Beskaffenhed. Regeringens Forslag har en anden Bestemmelse om, at den ikke maa overstige, hvad den har udgjort i Gennemsnit i de tre Aar, som ligger nærmest forud for denne Lov. Den her foreslaaede Bestemmelse kan bruges til kunstigt at holde Amtshartkornsskatterne oppe, men ogsaa til kunstigt at tvinge dem ned. Det er jo saaledes, at naar man i et Amt bestemmer, at næste Aar skal der kun lignedes en ringe Udgift paa Hartkornet, vil efter denne Bestemmelse i Aaret derefter dette ene Aar tælle med sammen med de to nærmest foregaaende Aar, saaledes at der herefter kun kan lignedes Gennemsnittet af, hvad der er paalignet i de tre sidste Aar. Det vil ses, at man ad den Vej i Løbet af nogle Aar vil kunne komme til i Virkeligheden at amortisere Hartkornsskatterne i alt væsentligt og næsten vil være nødsaget til det, idet man aldrig kan komme op over, hvad de have været i de tre nærmest foregaaende Aar. For at forhindre dette ville Amterne saaledes efter mit Skøn være henviste til at ligne mere, end de strengt taget have Brug for, for ikke at præjudicere Stillingen for de følgende Aar, eftersom den lave Ligning skal medregnes ved Udregningen af Gennemsnittet for de tre nærmest forudgaaende Aar.

Den anden Sætning i Paragraffen: „Hvis det paa Grund heraf noget Aar synes fornødent at ligne mere end en Trediedel af det Beløb, som maa udskrives paa Hartkornet, paa Amtsråadskredsens Sognekommuner, kan det ske, naar Indenrigsministeren dertil giver sit Samtykke“, er en ganske uklar Bestemmelse. Det er aldeles nødvendigt at omredigere den, det er uty-